

Arrest

nr. 197 814 van 11 januari 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. ANDRIES
Amerikalei 29
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 juli 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat V. ANDRIES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 28 mei 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 2 mei 2017, met kennisgeving op 16 juni 2017, verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag van 28 mei 2009 ongegrond. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder rolnummer 207 739.

Eveneens op 2 mei 2017, met kennisgeving op 16 juni 2017, wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt onder de vorm van een bijlage 13. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“De mevrouw

Naam + voornaam: B., F. (...)

geboortedatum: (...).1964

geboorteplaats: BERKANE

nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort en/of visum.”

Op 11 januari 2018 bij arrest nr. 197 812 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) hogergenoemde beslissing van 2 mei 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, om reden dat de het advies van de ambtenaar-geneesheer op basis waarvan de verwerende partij besloot dat de aangevoerde ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk niet strookt met de door de verzoekende partij aangetoonde medische gegevens.

2. Over de gevolgen van het in punt 1 bedoelde arrest van de Raad

Niettegenstaande het feit dat de bestreden beslissing formeel steun vindt in een andere bepaling uit de vreemdelingenwet dan de beslissing genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast, op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten eerst nadat werd beschikt over de door de verzoekende partij ingediende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zo werden beide beslissingen genomen op dezelfde dag, door de zelfde attaché J.S. en werden zij terzelfdertijd ter kennis gebracht, op dezelfde dag.

De samenhang wordt verder bevestigd door het feit dat genoemde attaché die de bestreden beslissing nam, blijkens het administratief dossier op 2 mei 2017 aan de burgemeester van Antwerpen de instructies gaf *“ingevolge de aanvraag om machtiging tot verblijf van 28.05.2009 in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (...) die bij onze diensten werden ingediend door (...). Gelieve betrokkene uit te nodigen en de documenten in bijlage te betekenen:*

- De beslissing inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.

- Het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).”

Uit de vermeldingen van dit stuk blijkt duidelijk dat de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, de basis vormt voor de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Het feit dat artikel 8 van de vreemdelingenwet

voorschrijft dat het bevel de bepaling van artikel 7 moet vermelden die werd toegepast, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

Bovendien blijkt de verwerende partij naar aanleiding van de huidige procedures slechts één administratief dossier te hebben neergelegd, waarmee zij andermaal zelf de verknochtheid tussen genoemde zaken erkent.

Daarnaast kan ook worden opgemerkt dat in de beslissing van 2 mei 2017 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet door de genoemde attaché instructies worden gegeven aan de burgemeester van Antwerpen om het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te trekken en de verzoekende partij af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van het verlies van verblijfsrecht.

Aldus heeft de vaststelling in de beslissing aangaande de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat de aangevoerde ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, eveneens geleid tot het oordeel dat er geen medische hinderpalen zijn die zich verzetten tegen de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De beoordeling van de medische verblijfsaanvraag blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde heeft het blijkens de gegevens van het dossier klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig geacht om zijn gebonden bevoegdheid slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door de verzoekende partij ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Door aldus te handelen erkent hij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad dient vast te stellen dat de beslissing van 2 mei 2017 waarbij genoemde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, op 11 januari 2018 bij arrest nr. 197 814 vernietigd werd.

Gelet op het voorgaande is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen, inbegrepen de exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen door de verwerende partij.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU